

ZVONČEK

List učenika Osnovne škole Janka Leskovara - Pregrada

*Lipanj 2008.
Broj 32/XXI*

IMPRESSUM

Zvonček
List učenika OŠ Janka Leskovara

NOVINARI

Jasmina Gorupić, Tanja Drenški,
Kristina Horvat, Tea Horvat,
Patricija Krušlin, Kristina Kolar

UREDнице

Martina Kantoci
Zdravka Žiger Žgela

GRAFIČKI UREDNIK

Zlatko Hanžić

IZDAVAČ

OŠ Janka Leskovara

e-mail

os-pregrada-001@skole.t-com.hr

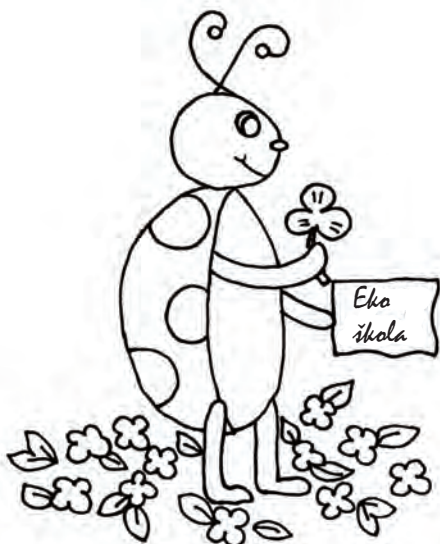
NASLOVNA STRANICA

Mario Krsnik 6.c

TISAK

Matis d.o.o Pregrada

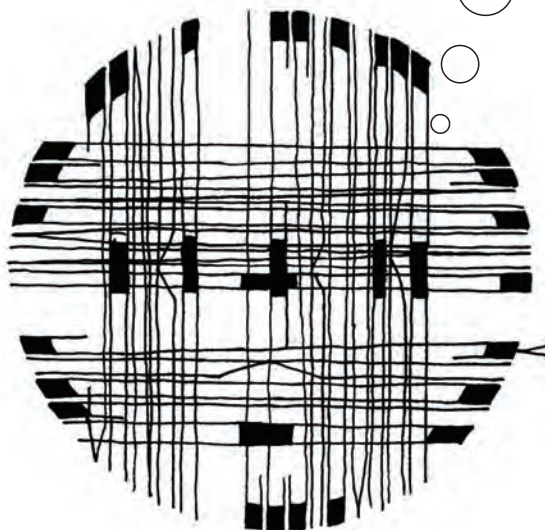
Pogledajte crtež s
lijeve i donje strane i
otkrijte što u njemu
piše!!

Katarina Gajšak 6.b

SADRŽAJ

- 1.Što smo radili kroz godinu
- 2.Eko aktivnosti
- 3.Čokolino višebojac
- 4.Ovogodišnji likovni i literarni radovi
- 5.Opraštamo se od osmaša
- 6.Razbibriga

Novosti

Kao i svake godine, susreli smo se s novim «facama» u našoj školi. Učenici nižih razreda do sada su se zasigurno već dobro «skompali» s njima. To su oni ... mali, veseli, zaigrani, nasmiješeni, poneki zbunjeni... prvašići. Kako smo ove godine zbog manjka prostora ponovno u dvije smjene učenici viših razreda mogu ih vidjeti i podružiti se s njima ispred škole ili na stajalištu školskih autobusa u vrijeme kada se izmjenjuju smjene.

Koja je još novost ove školske godine? Pa, naravno... Besplatni školski udžbenici. Svi su učenici dobili na korištenje udžbenike koje vraćaju na kraju školske godine. Nadamo se da ste ih dobro omotali i čuvali, jer će ih sljedeće školske godine koristiti učenici godinu mlađi od vas.

Godišnjica u Gorjakovu

Posebno svečano ove je školske godine bilo u PŠ Gorjakovo gdje je 14. 12. 2007. obilježena 75.-ta godišnjica rada. Učenici iz Gorjakova, njih desetero, uz vodstvo svojih učiteljica izveli su vrlo lijep kulturno-umjetnički program nakon kojeg je slijedilo

Vanjsko vrednovanje i samovrednovanje

Ova školska godina posebna je bila za naše četvrtaše i osmaše koji su «imali posla» s Nacionalnim centrom za vanjsko vrednovanje. U isto vrijeme u svim Osnovnim školama u našoj domovini pisali su se ispiti u kojima se provjeravalo znanje iz hrvatskog i stranih jezika, matematike, prirode i društva. Osmaši su pisali ispit još i iz biologije, kemije, fizike, geografije te povijesti. Vjerujemo da su se učenici koji su pisali ispite iskazali svojim znanjem. Iz Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje također su željeli saznati kako naši učenici, njihovi roditelji i učitelji vide školu i kakva je ona pa su nam poslali upitnike koje smo marljivo ispunili i vratili im. Cilj njihova ispitivanja je da škole unaprijede kvalitetu rada te da postanu još bolje, a to je i naš cilj.

Dječji forum

Ove je godine naš grad dobio titulu Grada prijatelja djece, a mi smo na satovima razrednog odjela učili o pravima djece. Detaljnije se ta tema obrađivala na sastancima Dječjeg foruma gdje smo se uz učenje i zabavljali, radili plakate, crtali, a između ostalog i učili žongliranje. 9. 11. 2007. učenici članovi Dječjeg foruma prisustvovali su sjednici gradskog Poglavarstva na kojoj su iznijeli svoje ideje i želje kako naš grad učiniti još pristupačnijim i primjerenijim za život djece.

Sve se vrti oko ljubavi

Sjećate se, 25. 10. učenici viših razreda gledali su predstavu «Ljubav je». Nešto kasnije, u drugom polugodištu, nastavili smo u tom duhu kad smo se imali priliku, od uha do uha, smijati nadahnutoj glumi gospodina Žarka Potočnjaka u duhovitoj predstavi «Ljubav je komedija».

I mi znamo napraviti predstavu

Učenici 2.a razreda u prosincu su u Gradskoj knjižnici izveli predstavu «Tko kaže da Sv. Nikola ne postoji». Dobro su to napravili jer su se Sv. Nikola i, naravno, Krampus već idućeg dana pojavili u našoj školi. Tu su se družili i učenicima podijelili slatkiše. Krampus je za svoje pomagače odabrao učitelje i podijelio im šibe za slučaj da djeca budu zločesta. Hvala Krampusu, ali znamo se mi dogovoriti i bez šibanja!

Humanitarna subota

U sklopu humanitarne akcije za pomoć obitelji oboljelog djeteta, koju je potaknula skupina mladih građana Pregrade i organizirala downhill biciklističku utrku, 7. 12. je u prostorima naše škole održana likovna radionica za učenike s posebnim potrebama. Radionicu su vodile stručne suradnice. Izrađivali su se razni božićni ukrasi od gipsa i slanog tijesta. Sljedećeg dana, u subotu, na štandu u centru Pregrade, ti su se ukrasi prodavali te je skupljeno 1.475,00 kuna.

To nije jedina humanitarna akcija u kojoj smo sudjelovali. Tijekom godine sakupljali smo dobrovoljne priloge za još dvije obitelji s oboljelim djetetom, a uključili smo se i u Caritasovu akciju «Za 1000 radosti». Sakupili smo ukupno 9.953,80 kuna. Hvala svima koji su sudjelovali u akcijama i na taj način pomogli ljudima u nevolji!

Škola pri bolnici Krapinske Toplice naš je prijatelj

20. 12. predstavnici učenika 1. do 4. razreda s učiteljicama su posjetili Osnovnu školu pri Bolnici Krapinske Toplice te su im uručili poklone skupljene u akciji «Pokloni igračku». Učenici te škole u drugom su polugodištu došli u uzvratni posjet u Pregradu te su se igrali i družili uz pjesmu i ples s našim učenicima.

Janko Leskovar živi u našoj školi

Početkom prosinca učenici viših razreda pod vodstvom učiteljice Marice Hanžek izradili su brošuru kojom su obilježeni Dani Janka Leskovara. Brošure su podijeljene učenicima 5. -8. razreda, a postavljen je i prigodni pano. Učenici su također posjetili grob pokojnog književnika na njega položili cvijeće i zapalili svijeće. 12. 12. na 146. obljetnicu rođenja Janka Leskovara našu je školu posjetio književnik Hrvoje Kovačević koji je s učenicima održao lijep književni susret te s njima, među ostalim, razgovarao o problemu nasilja među djecom. Naši novinari pripremili su nam kratki intervju s njim.

Intervju s književnikom Hrvojem Kovačevićem

Koja je Vaša najbolja knjiga?
Zadnja, koju sad pišem.

S koliko ste godina naučili čitati?
S 5 godina.

S kojim ste uspjehom prolazili u školi?
S odličnim.

Koliko ste imali iz hrvatskog?
5.

Da li ste voljeli školu?
Normalno.

Da li ste voljeli školu?
Normalno.

Kamo ste sve putovali?
U Prag.

Od kuda Vam ideje za knjige?
Ono što doživim.

Da li ste probali pisati pjesme?
Ne. Baš mi ne idu.

Koja vam je najduža knjiga?
Ona koju ja pišem.

Dario Tuđina PŠ Gorjakovo

Jesi li knjiški crv?

- Kad čuješ riječ knjiga, pomisliš:
 - uh, opet ta dosadna lektira
 - tko još čita pokraj tolikih filmova
 - najbolji način da saznam nešto novo
 - učenje uz dobru zabavu.
- Pisanje lektire za tebe je:
 - način da se pismeno izraziš o razlozima koji su potaknuli pisca da napiše knjigu
 - dosadna obveza o kojoj reda radi naškrabaš nešto bezvezno
 - glupo piskaranje o još glupljim knjigama
 - prilika da saznaš odgovore na važna životna pitanja koji ti mogu pomoći u izgradnji vlastite osobnosti
- Koliko si knjiga pročitao tijekom ljetnih praznika?
 - četiri
 - šest
 - nijednu
 - više od sedam
- Koje književne vrste najradije čitaš?
 - Ma tko kaže da čitam!
 - Lektira ti je i više nego dovoljna.
 - Čitaš sve što ti je zanimljivo, bitno je da se dobro zabaviš.
 - Čitaš samo knjige koje te zainteresiraju u prvih desetak minuta.
- Ako ti se knjiga nakon prvih dvadesetak stranica učini dosadnom:
 - odmah odustaješ od čitanja
 - nastaviš čitati, ali pritom razmišljaš o nečemu drugom
 - uporno nastojiš dokučiti smisao knjige
 - ako nije riječ o lektiri, smjesta je vraćaš u knjižnicu.
- Kako ubijaš dosadu?
 - gledaš televiziju
 - čitaš knjigu po vlastitom izboru
 - čitajući nepročitanu lektiru
 - izlaziš s prijateljima
- Imaš li svoga omiljenog pisca?
 - Tko šljivi pisce!
 - Dakako, kao svaki istinski ljubitelj knjiga.
 - Nemaš.
 - Ne možeš se odlučiti između nekoliko pisaca.
- Koja od navedenih tvrdnji najbolje izražava tvoj odnos prema čitanju?
 - Čitanje je traćenje vremena.
 - Zašto uopće čitati knjige kad postoje filmovi?
 - Čitanjem se razvija mašta.
 - Knjiga je čovjekov najbolji prijatelj.
- Jesi li zavirio u knjigu poput Marulićeve Judite ili Diogeneša Tituša Brezovačkog?
 - Nisam ih čitao.
 - Nikad čuo za te knjige!
 - Jesi, i svakako ćeš ih pročitati zbog njihove književne i povijesne vrijednosti.
 - Pročitat ćeš ih ako baš budeš morao.

*Na stranici 27 posledajte
rješenje*

Pjesmom i plesom do Austrije

S Društvom za pomoć mentalno retardiranim osobama Krapinsko-zagorske županije naša je škola ušla u zajednički projekt «Pjesmom i plesom kroz Zagorje do zajedničkih mogućnosti». Nakon što su s ljudima s invaliditetom uvježbali jednostavnije plesove zagorskog folklora, troje učenika naše škole sa svojim su pratiteljima otišli na Susret ljudi s invaliditetom i bez invaliditeta u Klagenfurt u Austriji. Tamo su proveli tri dana i sudjelovali u raznim radionicama.

Božićna priredba

21. 12. u školi je organizirano predblagdansko druženje i darivanje u učionicama, a nakon toga božićna priredba u školskoj športskoj dvorani.

Maškare

I ove smo godine povodom Fašnika u školu došli zamaskirani. Među brojnim maškarama potražili smo najbolje maske i nagradili ih. Neke skupine predstavile su se vrlo uspješnim skečevima. Poneki su se ohrabрили te svoje umijeće pokazali i na karaokama. A bilo je tu i puno dobrih plesača. Svi smo se jako dobro zabavljali.

Važno!!! 112

Kako bi bili informirani o tome kako se ponašati u slučaju automobilske ili neke druge nesreće, požara, poplave, provale i sl. u školu su došli djelatnici Državne uprave za zaštitu i spašavanje i poučili učenike četvrtih razreda o tome kako i kada koristiti broj 112. Broj 112 objedinjuje sve službe koje pomažu u nesreći, a to su policija, hitna pomoć i vatrogasci. Poziv na taj broj moguće je uputiti s fiksnog telefona, javne govornice ili s mobitela pa čak i onog na kojem je prazan račun. Poziv se ne naplaćuje. Broj se ne smije zlorabiti.

Kad se male ruke slože

Povodom 500-te obljetnice rođenja Marina Držića naši su se učitelji i učenici složili i zajedno u školu unijeli dio renesansnog ugođaja koji su nam prikazali na prigodnoj predstavi. Učiteljica Marica Hanžek s učenicima osmih razreda uvježbala je ulomak Novele od Stanca i to na kajkavskom narječju. Učiteljica Zdenka Lazar-Šoštarke s učenicima je proučila kako se u doba renesanse, kada je Marin Držić živio i radio, odijevalo. Učiteljica Marija Ivanjko pobrinula se da se učenici upoznaju s glazbom toga doba, a učenici šestog razreda uz pomoć učitelja Slavka Dimača, pošto je Marin Držić rođen u Dubrovniku, upoznali su nas s povijesnim razvojem toga grada i njegovim izgledom danas. Sve to su, napravivši plakat u knjižnici, objedinili učenici uz pomoć knjižničarke Zdravke Žiger Žgela.

Natjecanja

I ove školske godine naši su učenici uspješno sudjelovali na natjecanjima, susretima, smotrama, likovnim i literarnim natječajima. Istaknut ćemo i pohvaliti sve one koji su postigli doista zapažene rezultate, osvojili priznanja i nagrade. Ponosimo se njima i rezultatima koje su ostvarili. Svim učenicima, njihovim učiteljicama i učiteljima **ČESTITAMO** na postignutom uspjehu.

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

Njemački jezik

Lucija Bedeniković, Jelena Debeljak, Alen Kolarec-
učiteljica Irena Lacković

Engleski jezik

Antonio Belančić, Michelle Antonia Kovačević, Marta
Ljubić- učiteljica Helena Cividini

Matematika

Nikolina Golubić- učiteljica Gordana Hamer
Marko Ilić- učiteljica Snježana Kantoci
Karlo Hercigonja, 5.b - **2. mjesto** - učiteljica Mira
Jurički

Povijest

Lucija Bedeniković, Jelena Debeljak, Alen Kolarec-
učitelj Slavko Dimać

Geografija

Karlo Hercigonja, 5.b - **1. mjesto**
Dražen Fišter, Maria Mihalić- učiteljica Ivana Ptičar

Kemija

Lana Flegar, Jana Leskovar, Maria Mihalić- učiteljica
Božica Novak

Mladi tehničari

Paula Petrak, Agata Kolar, Elizabeta Kantoci, Luka
Petrak 7.a - **2. mjesto**,
Jasna Gregorić, 8.c – **2. mjesto** - učitelj Zvonko
Koprivnjak

Prva pomoć

Ema Javornik, Nives Kurko, Ana Maleš, Matea
Pavlič, Ana Presečki, Barbara Storjak - učiteljica
Milka Lekić

Sigurno u prometu

Matija Juričan 5.a, Petra Ivanjko i Julijana Krizmanić
5.c, Dražen Fišter 6.b - **2. mjesto ekipno** – učitelj
Zvonko Koprivnjak

Dražen Fišter 6.b - **1. mjesto pojedinačno**, Petra
Ivanjko 5.c - **3. mjesto pojedinačno**

LIK - smotra likovnog stvaralaštva

Ana Maleš - rad izabran za državnu smotru - učiteljica
Zdenka Lazar - Šoštarko

REGIONALNO NATJECANJE

Matematika

Karlo Hercigonja 5.b – **pohvala** - učiteljica Mira
Jurički

DRŽAVNO NATJECANJE

35. revija filmskog i video stvaralaštva djece

«Podgora 210 A» dokumentarni film - **1. nagrada**, autorice: **Barbara Storjak 8.b, Lana Dimač, Petra Kantoci, Sanja Škreblin, Ivana Vladić** (prošlogodišnje osmašice) – učitelj **Milan Bunić**

Geografija

Karlo Hercigonja 5.b - 7. mjesto - učiteljica
Ivana Ptičar

Sigurno u prometu

Dražen Fišter 6.b - 4. mjesto pojedinačno -
učitelj **Zvonko Koprivnjak**

LIK - smotra likovnog stvaralaštva

Ana Maleš 8.c - likovni rad na državnoj smotri -
učiteljica **Zdenka Lazar** – Šoštarko

Međunarodno matematičko natjecanje „Klokan bez granica“

Nagrađeni učenici:

kategorija Leptirići: Edi Rogina, Lorena Brezak,
Lorena Risek – učiteljica Vesna Hajduk
kategorija Ecolier: Marko Ilić, Nikolina Golubić,
Karlo Hercigonja, Krešimir Štruk, Petra Ivanjko,
Karlo Kukavica, Nikola Burić, Gordana Vrhovski,
Paula Petrak, Ivan Posavec, Ivan Pavlič –
učiteljice: Gordana Hamer, Snježana Kantoci,
Valerija Bešenski i Mira Jurički

Tea Horvat 6.c

Što sam naučio od roditelja

Od mame i tate
se puno nauči:
da trebam slušati
i ne smijem se tući.

Pozdraviti svakog starijeg
na cesti,
kako za stol
pristojno sjesti.

Biti marljiv i fin,
da budu ponosni što sam
njihov sin.

LITERARNI NATJEČAJI

„Znam, hoću, mogu“ – Centar za prevenciju ovisnosti
“Što smo naučili u roditeljskom domu”

Adrijan Filipčić 4.a - **2. nagrada** - učiteljica Gordana Hamer

Lucija Gretić 8.c - **2. nagrada** - učiteljica Marica Hanžek

«Kaj u riječi, pjesmi, slici i plesu» - Petar Kolenko 4.a
- literarni rad odabran za izvođenje na dječjem festivalu
- učiteljica Gordana Hamer

«Kaj u riječi, pjesmi, slici i plesu» Laura Cajhen,
Valentin Zajec, Lucija Vnuk (učenica prošlogodišnjeg
8. razreda) - pjevali na dječjem festivalu - učiteljica
Marija Ivanjko

LIKOVNI NATJEČAJI

SFera - Društvo za znanstvenu fantastiku

« Životinje na drugim planetima» Maria Mihalić 7.a -
2. nagrada - učiteljica Milka Vincetić

«Kaj u riječi, pjesmi, slici i plesu» Petra Puclin,
Lucija Gajšak, Dražen Fišter, Jurica Bešenski, Antonio
Belančić - likovni radovi odabrani za izložbu slika -
učiteljice: Milka Vincetić i Zdenka Lazar-Šoštarko

«Dani kajkavske riječi» Mario Krsnik, Tea Horvat,
Lana Flegar - likovni radovi odabrani za izložbu «
Čovjek čovjeku» - učiteljica Milka Vincetić

Mama i tata mi savjete daju.
Što je za mene dobro,
oni najbolje znaju.

Adrijan Filipčić 4.a

Magdalena Kamenski PŠ Sopot

Posjet seoskom domaćinstvu

U prosincu su učenici 5-ih razreda «na terenu» učili o domaćim životinjama. Posjetili su tada domaćinstvo gospodina Dominika Martinka gdje su vidjeli razne životinje i naučili kako se hrane, koliko se i kako o njima treba brinuti, a uz to se dobro zabavili i zaslادili.

Bubamara – naš prepoznatljiv znak

Tijekom prvog polugodišta u školi je proveden natječaj za najmaštovitiju bubamaru koja će postati logo naše škole. Više od 100 učeničkih radova bilo je izvešeno na panou u hodniku škole, a učenici su u svojim razredima proveli glasovanje. Glasovali su i učitelji. Treće mjesto prema odluci učenika i učitelja pripalo je Bruni Horvat, 3. razred PŠ Kostel, drugo mjesto osvojila je Veronika Koprivnjak, 4. a razred, dok je pobjedničku bubamaru nacrtala Sara Milina također iz 4.a razreda. Kako bi ju mogli koristiti u digitalnom obliku pobjednička bubamara malo je modificirana.

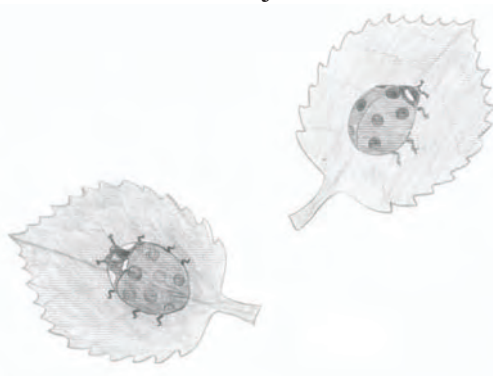
Logo škole

1. mjesto

2. mjesto

3. mjesto

Papir, «Papirko»

Nakon što je u dvorištu škole postavljen spremnik za odlaganje starog papira redovito ga punimo – mi i naši sugrađani. Ove smo školske godine sakupili 14.300 kilograma papira. Od Unijepapira dobili smo «Papirke» - kutije za odlaganje starog papira, koje smo raspodijelili po učionicama te dali zainteresiranim građanima. Sakupljanjem starog papira čuvamo naše šume!

I treći put Zelena zastava

U okviru programa Eko škole protekle smo dvije godine radili na temi «energija» i time zaslužili i našu treću Zelenu zastavu koju ćemo podići na jarbol u sklopu završne školske svečanosti 20. 06. 2008. Ponosimo se našim uspjehom i znamo koliko je truda i rada uloženo od strane učenika i učitelja. Puno se pozitivnih stvari dogodilo u našoj školi od kad ona nosi naziv Međunarodne eko-škole. Na satovima je provedeno niz ekoloških radionica, organizirane su ekološke akcije u koje je uključena lokalna zajednica, ostvarena je suradnja s raznim organizacijama koje se bave ekologijom, promoviran je naš rad u medijima. No, na nekim stvarima trebamo još poraditi. Školsko dvorište nerijetko je uneređeno papirićima i omotima od slatkiša koje učenici nemaju naviku bacati u koševе za smeće. Odlučimo svi zajedno da ćemo više paziti i održavati naš okoliš čišćim i ljepšim.

Dan bez automobila

28. 9. 2007. održana je već tradicionalna biciklijada kojom je ujedno obilježen i Dan bez automobila.

Neka nova stabla hrasta izrasti će uz našu pomoć

Učenici 2., 3. i 4. razreda u suradnji sa Šumarijom iz Krapine sakupljali su žir. Za to su dobili naknadu, uživali na svježem zraku te dali svoj doprinos obnovi hrastovih šuma.

Eko kviz

1.b u posjeti baki Jurice Bednjanca

Čokolino višebojac

28. 2. 2008. naša škola je bila domaćin «Čokolino višebojca», čiji su organizatori Sportske novosti i Podravka. Tom prilikom u Pregradu su došli Zvonimir Boban i Silvio Marić. Prije početka sportskog natjecanja održana je kratka priredba.

Učenici i učenice odmjerili su snage u sedam sportskih disciplina: skok u dalj, košarka, rukomet, nogomet, potezanje užeta, štafeto trčanje i skakanje u vreći. S tribina prepune sportske dvorane učenici su «naoružani» zviždaljkama, zastavicama i transparentima gromoglasno bodrili svoje kolege. Da bi sve bilo kako treba obojali su i svoja lica crvenom i bijelom bojom. Pobjednici su bili Nikola Burić učenik 5.b i Katarina Benko učenica 7.a razreda. Na završnici u Umagu, 21. i 22. svibnja oni su predstavljali našu školu. Katarina je osvojila 4. mjesto. Čestitamo!

Intervju sa Zvonimirom Bobanom

Novinarka: S koliko godina ste se počeli baviti nogometom?

Z. Boban: Sustavno od desete godine u jednom malom mjestu kraj Imotskog. U NK Mraček - od 10.-13. godine. Prije toga igrao sam mali nogomet. Moj otac je bio veliki zaljubljenik u nogomet. Od trinaeste godine sam u Dinamu.

Novinarka: Uz koji vas klub vežu najljepše uspomene?

Z. Boban: Najteže pitanje. Imam tri kluba jer mi je i reprezentacija bila klub i sportska obitelj. Milan je predivno iskustvo. Recimo da je to ljubav žene, majke, sestre i teško je reći koga više voliš. Prednost ipak dajem svojoj adolescenciji i Dinamu.

Novinarka: Zašto su vas u „Milanu“ zvali Zorro?

Z. Boban: Nisu mogli izreći na pravi način Zvonimir pa su skratili. I nekakva im je ideja bila da ostavljam trag na svakoj utakmici.

Novinarka: Koji vam je bio najteži trenutak u karijeri?

Z. Boban: Bilo ih je dosta. Na neki način dan poslije pokušas sve zaboraviti i krenuti dalje jer ne možeš u životu, a posebno u sportu, drugačije funkcionirati. Polufinale protiv Francuske gdje sam ja napravio jednu veliku grešku koja je omogućila Francuzima da izjednače. Jako težak dan. Onda smo se vratili nakon dva dana s Nizozemcima i pobijedili i vratili se na veliku feštu u Zagreb pa se to brzo zaboravi.

Novinarka: Kojeg suigrača sa Svjetskog prvenstva 1998. godine najviše cijenite i zašto?

Z. Boban: Davora Šukera. Napravio je nešto veličanstveno, bio je prvi strijelac, dao sve presudne golove i ostao u povijesti zabilježen kao velikan svjetskog nogometa.

Novinarka: Zašto ste odlučili nastaviti školovanje? Zašto povijest?

Z. Boban: Imao sam uvijek želju studirati i poslije srednje škole kad sam se počeo baviti nogometom. No, onda mi je tata rekao pusti knjige, bit će vremena za knjige. U zrelijem periodu moje karijere počeo sam se baviti mišlju da mogu studirati i igrati. Dvije godine sam dao kad sam još igrao, a dvije kad sam završio. Kad uđeš u ta znanja vidiš koliko ne znaš. Čitav život treba učiti jer vidiš koliko ima znanja. Povijest je učiteljica života i majka svih znanja. Treba kvalitetno živjeti sadašnjost.

Novinarka: Tko vam je uzor u životu?

Z. Boban: Imao sam puno uzora. Teško je izdvojiti samo jedan. Ja sam ih imao puno, ako ćemo samo govoriti o ljudima. Jasno da možemo gledati i religiozno - mogu se strašno puno inspirirati Isusom Kristom. On je meni jedna velika životna inspiracija, smatrali ga mi Bogom ili povijesnom ličnošću kao što ga mnogi smatraju. On je jedna velika inspiracija da budeš svakim danom bolji. U životu sam imao puno uzora, od moga ujaka Ante, roditelja, brata, suigrača. Ne mogu izdvojiti baš jednog.

Novinarka: Kako provodite vrijeme sa svojom djecom?

Z. Boban: Prekrasno i nekad naporno. Jer mi muškarci nemamo takav senzibilitet kao žene. Moja žena to lakše odrađuje. To je najljepše i najbogatije vrijeme, iako to nekad ne prepoznamo i daje najviše.

Novinarka: Koje vrline cijenite kod ljudi?

Z. Boban: Iskrenost, poštenje, odanost. Teško je odrediti kriterije u ovom odraslom svijetu. Ono što je nekome pošteno, nekome nije. Tako da onaj kostim nekakvog vječnog dječaka ne bih htio izgubiti. Vi djeca živite na pravi i intenzivan način. Mi odrasli ga znamo izgubiti.

Novinarka: Najdraža knjiga?

Z. Boban: Braća Karamazovi.

Intervju sa Silvijem Marićem

Novinarka: Koji vam je najljepši trenutak u karijeri?

S. Marić: Ima ih puno. Osvajanje brončane medalje s kapetanom Bobanom. To je bio fenomenalan trenutak.

Novinarka: Tko vam je sportski uzor?

S. Marić: Zvonimir Boban.

Novinarka: Da li se bavite nekim sportom rekreativno?

S. Marić: Volim sve sportove. Ne bavim se toliko sportom kao kapetan Boban koji se bavi tenisom i izvrsno ga igra. Mali nogomet.

Novinarka: Što vam je ostalo u najboljem sjećanju iz Grčke?

S. Marić: Osvajanje prvenstva. Panathenaikos nije 9 godina osvojio prvenstvo i te godine kad sam došao tamo, osvojili smo obje titule. Imali smo veliko slavlje jer su Grci jedan euforičan narod. Jedan od ljepših trenutaka u karijeri bio je osvajanje Kupa.

Novinarka: Koje karakteristike cijenite kod navijača?

S. Marić: Navijači drže atmosferu što je duže moguće i to igrači obožavaju. Upornost, želja, fanatizam i za nas igrače. Pomoću njih smo se vraćali u utakmicama.

Novinarka: Koje biste mjesto htjeli posjetiti, a još niste?

S. Marić: Australiju.

Novinarka: Imate li nadimak?

S. Marić: Mara.

Novinarka: Da li biste mogli raditi kao učitelj?

S. Marić: Pa naravno da da. Rođeni sam pedagog.

Novinarka: Koju vrstu glazbe slušate?

S. Marić: Novi val, hause mi više leži.

Novinarka: Koje vam je najdraže jelo?

S. Marić: Gurman sam, veliki. Volim svu hranu. Volim zagorske štrukle.

Intervju s Nikolom Burićem i Katarinom Benko

Novinarka: Kako se osjećaš kao pobjednik Čokolino višebojca?

Nikola: Sretno

Katarina: Fenomenalno

Novinarka: Što bi poručio/la svim učiteljima?

Nikola: Blaže ocjenjujte učenike.

Novinarka: Koji ti je sport najbolji?

Nikola i Katarina: Nogomet.

Novinarka: Voliš li jesti čokolino?

Nikola: Ne.

Katarina: Da

Novinarka: Koji ti je najdraži predmet?

Nikola: Tjelesni, matematika i hrvatski.

Katarina: Tjelesni

Novinarka: S koliko prolaziš u školi?

Nikola i Katarina: 5

Novinarka: Voliš li školu?

Nikola: Da.

Katarina: Tako tako

Novinarka: Koja ti je knjiga najdraža?

Nikola: Junaci Pavlove ulice.

Katarina: Sportski život letećeg Martina

Novinarka: Što bi želio biti u budućnosti?

Nikola: Sportaš.

Katarina: Pravnica

Novinarka: Kamo bi želio ići ako pobijediš u Umagu?

Nikola: Vjerojatno na Europsko prvenstvo.

Katarina: Portugal

Novinarka: Što bi poručio svim učenicima naše škole?

Nikola: Redovito učite i nemojte se tući.

Katarina: Slušajte učitelje.

1. Snaga **2. Smijeh**

VRŠNJACI SE NATJEČU U SEDAM SPORTSKIH DISCIPLINA

Jedna je od disciplina u kojoj je trebalo pokazati i zavidnu snagu bilo potezanje uzeta. Sa Silvijem Marićem potezanje je bilo lakše, no i poznati dinamovac trebao je stisnuti zube.

Skakanje u vrećama izazvalo je u publici, ali isto tako i među natjecateljima, buran smijeh. U toj igri bilo je i najviše padova jer svi baš i nisu bili dovoljno spretni.

SPORT Zvone Boban i Silvio Marić u Pregradi na učeničkom višeboju Nikola i Katarina idu na završnicu u Umag

Učenci su se natjecali u rukometu, nogometu, košarci i raznim atletskim disciplinama

DENIS VINCEK

PREGRADA – Pregrada je jučer bila 18. domaćin ovogodišnjega "Čokolino višeboja", organizator kojeg su Sportske novosti i Podravka. Prije početka natjecanja publika je uživala u kratkom programu, što su ga pripremili školski zbor i dramska sekcija te Plesni studio DIV.

Po troje dječaka i djevojčica iz petog, šestog, sedmog i osmog razreda, ukupno 24 učenika Osnovne škole Janka Leskovara, natjecalo se u skoku u dalj, kaznenim udarcima u košarci, rukometu i nogometu, potezanju uzeta, štafetnom trčanju i skakanju u vrećama.

S tribina prepune sportske dvorane pregradske školare bodrilo je tristo-tinjak kolega iz njihovih razreda, "naoružanih" zastavama, zviždaljkama i drugim navijačkim tran-

sparentima.

– Ovakve školske sportske priredbe organiziramo kako bi se popularizirao školski sport koji je dosta zapostavljen, ali i radi afirmacije sporta uopće u našoj zemlji. Uključivanjem što više djece u različite

Ovakve školske sportske priredbe radimo radi popularizacije školskog sporta, rekao je Zvone

te sportske aktivnosti pruža im se mogućnost da od najranijih dana postanu svjesni važnosti sporta za ljepši i zdraviji život. Obrazac višeboja u kojemu se natječeš s vršnjacima, ali uvijek imaš šansu pobijediti i one starije, snažnije od sebe, i sve to radiš dok su pokraj

tebe veliki sportski heroji, pun je pogodak – kazao je slavni nogometaš Zvonimir Boban, koji je potaknuo pokretanje ovoga višeboja prošle školske godine.

Sportski je gost bio Silvio Marić, koji je s Bobanom uza školare pokazao svoje sportsko umijeće, odmjerivši snage u pucanju kaznenih udaraca u nogometu.

Pobjednici u Pregradi su 11-godišnji Nikola Burić iz 5.b razreda te 13-godišnja Katarina Benko koja ide u 7.a razred.

"Čokolino višebojac" odražava se još u Drnišu, Starom Petrovom Selu, Pitomači, Pakoštanima, Lipovljanima i Gospiću i poslije toga najbolji učenik i učenica iz sva 24 grada idu na završnicu natjecanja koja se ove godine održava u Umagu.

SVIJET PO MOM

Školski bi sat trajao deset minuta

Uz natjecanje u raznim sportskim disciplinama učenici škola koje se ove godine natječu u višeboju pišu sastavke i pjesme na temu Svijet po mom.

Filip Gorupić iz 5.b pobijedio je s pjesmicom Svijet po mom. "Školski bi sat trajao deset minuta, a odmor bih produžio tri puta", stihovi su pjesme koju je Filip jučer pred svima pročitao.

Hrvatska

24

grada ugošćuju ove školske godine višeboj

Učenci na tribinama aktivno su sudjelovali u višeboju

Mara na голу, Davorka bolja od Bobana u penalima te pobjednici Nikola i Katarina

Dež

Dež curi, curi i
same curi.
Vune je kmica
i hudo grmi.

Vse se svekli
i jaz se bojim
doklem črez okno
kak mišek gledim.

Marija Pavlinić 4. a

Teodora Matkun 2.a

Šarena duga

Kroz oblake kiše,
na nebu se nešto njiše.

Njene lijepe šarene boje,
plavom nebu lijepo stoje.

Lijepa je ona jer ju Sunce rađa,
da duže potraje, bila bi nam slađa!

Svi je čekamo jer je dugo nema,
a kad dođe brzo se za odlazak sprema!

Kraća je od pruga,
kako je mogu zvati duga?

Sunce je počelo sjati,
a duga stade nestajati...

Skupina učenika 3. b razreda: Tea Filipčić, Luka Golubić,
Veronika Kolar, Andreja Krizmanić, Paula Krušlin i
Helena Leskovar

Danijel Posavec PŠ Sopot

Šareni kišobran

Ujutro kada se probudim i vidim da pada kiša, potražim svoj kišobran. Naravno da je moj kišobran najljepši u ormaru.

On je manji od ostalih kišobrana. Ima svijetloplavu dršku. Platno je šareno. Na njemu su nacrtani Patak Dačo, zec Mrkva, maca i kanarinac. To su likovi iz mojih omiljenih crtića. Na njemu još piše FRIENDS FOREVER. To znači: prijatelji zauvijek.

Volim šetati sa svojim kišobranom dok pada kiša. Posebno volim gacati po lokvicama dok me mama ne gleda.

Ivana Gorupić, 2.a

Kristijan Vešligaj 2.b

Lana Flegar 7.b

Jesen

Bogata je jesen
Plodovima:
Jabuke, kruške, šljive.
Bogata je jesen
Bojama:
Žuta, smeđa, crvena.

Tužna je jesen.
Ptice kreću na jug
Nose lišće sa sobom.
Tužna je jesen.
Maglovita i hladna,
Vjetrovita i kišovita.

Marko Ilić, 4.c

Zima u mom selu

U mom selu oštra
Zima tuče, moj tata
Ne može iz kuće.

Snijeg gusto sipi,
U kući čaj već kipi,
Duboko je napadao, moga
Psa zatrpao.

Ralice čiste cestu,
Ja vadim skije
Snješko mi se smije,
Snijeg mu nosić krije.

To je sve o zimi
Iz mog sela, gdje je
Trava bijela.

Franjo Kamenski, PŠ Sopot, 4.r.

Marina Kralj 6.c

Borić i ptičica u mom domu

Jednog dana u moj dom došao je borić. Borić je bio malen, lijep i imao je lijepe zelene razgranate grane. Na njemu je bila jedna ranjena ptičica. Ptičica je prije mogla letjeti, a sad ne može, jer je jako ranjena, i jako je boli krilo. Ptičje krilo nje govala sam četiri dana. Poslije šest dana borić je bio ponosan na sebe jer je njegov najveći san bio da postane božićno drvce. Mama, tata, sestra, ja i ptičica kitili smo naše malo božićno drvce. Ptičicu sam izliječila ja, zato je i ona pomogla meni, mojoj sestri, mami i tati. Kad smo okitili borić, odnosno naše božićno drvce, upalili smo žaruljice i borić je bio sav svjetluca. Ovo naše božićno drvce zadržat ćemo i za drugu 2009. godinu!

Natalija Bosnar PŠ Sopot 3.r.

Dora Kolar 4.b

Proljeće

Ispod snijega vire,
visibabe male
ponosno su uzdignule glave.

Sunce jače sja,
Snijeg se topi
Zeleni se trava sva.

Proljeće je došlo,
Vratile se ptice s juga,
Poslije kiše pojavi se duga.

Čuje se cvrkutanje ptica
Na školskom igralištu
Igraju se đaci vesela lica.

Ana Svećak 4.a

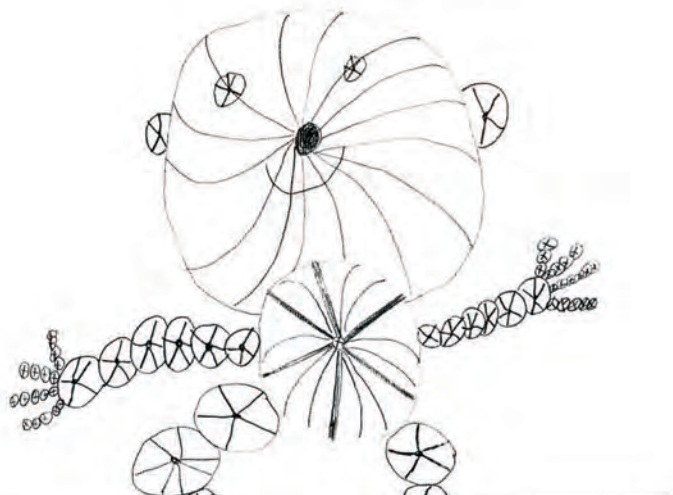

Franjo Kamenski PŠ Sopot

Paula Latin PŠ Benkovo 2.r.

Dijana Posavec PŠ Sopot

Marko Krsnik PŠ Gorjakovo

Tratinčica

Tratinčica je lijep cvijet bijele boje. Ima zelenu stabljiku. Uz stabljiku rastu listovi. Njezini listovi su mali i uski. Laticice čine bijeli vjenčić. Taj cvijet većinom raste na livadi. Iz njezinih latica mogu se raditi lančići, prsteni, narukvice i još mnogo toga. Taj cvijet je malen i sitan. Tratinčica je nježna. Vrlo mi se sviđa takav cvijet.

Danica Hercigonja PŠ Gorjakovo 2.r.

Visibabe

Visibabe rastu u šumi.
Visibabe rastu u proljeće.
Stabljike su zelene i vitke.
Listovi su uski i zeleni.

Cvijet je bijeli i tanak, visi prema dolje.
Visibabe su zaštićene biljke jer im prijete nestanak.

Tamara Škrinjar, 2.b

Božica Dravinec PŠ Sopot

Kristijan Benc PŠ Stipernica

Vlatko Gretić 1.b

Ruža

Jednog lijepog sunčanog dana probudila sam se u vrtu.

„Kako je divan dan“, pomislila sam. No, nisam dugo uživala. Došao je neki mladić i ubrao me. Odnio me u prelijepu kuću i stavio u šarenu vazu. Prozori su bili širom otvoreni, pa je svježiji proljetni povjetarac dolazio do mene. „Ne uživaj previše“, rekao je vjetar. Ali ja ga nisam slušala, samo sam čekala kad će onaj mladić doći po mene. Nakon nekoliko trenutaka je došao i uzeo me. Odnio me na svjetlije mjesto. Opet je došao vjetar i rekao da neću dobro završiti, no ja ga ni ovaj put nisam poslušala, nego sam čekala onog zgodnog mladića. Napokon je došao i nosio me negdje daleko, u neku drugu kuću nekoj djevojci. Bila je lijepa kao proljetno sunce. Mladić joj je dao poljubac i poklonio joj mene.

Ja sam bila jako sretna i znala sam da samo trebam biti strpljiva.

Valentina Glas, 5.c

Valcer cvijeća

Svo cvijeće se složilo da će napraviti veliki ples za početak proljeća. Ples je započeo navečer. Bilo je jako toplo. Livada je bila puna cvijeća, a i nekih životinja. Jedna velika stonoga je bila stol, a pčele su bile svirači. Cvijeće se jako zabavljalo i plesalo je kao nikad do sad. A gospodin Tulipan je bio oduševljen. Svi kukci su se iznenadili kada su vidjeli kako cvijeće pleše. Na livadi je bilo mnogo boja. Gospođica Narcisa je odjenula novu žuto-crvenu haljinu. Pčele su svirale kao da su na baterije. Cvijeće se tako smijalo da je probudilo mrave koji su spavali ispod njih. Gospođa Ruža je tako mirisala da se njen miris osjetio dva metra oko nje. A ples? On je završio velikim cvjetnim vatrometom za početak proljeća.

Sara Hrestak, 4.b

Suzana Kamenski PŠ Stipernica

Proljeće u selu

Proljeće se došuljalo u moje selo. Oduševljena sam. Cvijeće miriše. Sve počinje zelenjeti. Djevojčice pletu krune od tratinčica, a dječaci izrađuju drvene frulice. Udišem svjež zrak. Čujem cvrkut ptica, zujanje pčela i glasanje drugih životinja. Sunce jače grije. Proljeće mi je najljepše godišnje doba. Tada se djeca igraju i vesele.

Suzana Vran PŠ Stipernica, 4.r.

Jabuka u cvatu

Dan za danom prolazi. Došao je i taj dan, 21.3. - početak mog najdražeg godišnjeg doba - proljeća. Sunce je izvirilo iza tmurnih oblaka, visibabe su provirile, šarenkasti leptiri i bubamare lete. Sve je lijepo. Nije više tako hladno. Zima je napokon otišla. Išla sam prošetati u prirodu. Osjećam miris cvijeća na zelenom sagu. Tulipani, raznih žutih i crvenih boja ukrašavali su moj vrt. Potočnice, poput najljepšeg plavetnila, rasule su se po livadi kao da su spojene s nebom. Idem do voćnjaka. Trešnja, breskva i kruške počele su cvjetati. Oko njih letjele su pčele. Tražile su sočni med. Ali zašto jabuka ne cvate? Došla sam do nje. Još je bila sva u snijegu. Stigao je vjetar i lagano puhnuo. Snijeg je pao, pa smo mogle razgovarati. Rekla mi je kako je nju zima zarobila i više ne može cvasti. To mi je bilo neobično. Zašto baš nju koja je kraljica voća? Odgovorila je kako je prošle godine imala najviše plodova, ali nije htjela dati drugim životinjama koje su bile gladne. Na neki način, možda i zima ima pravo. Zato joj je oduzela slobodu da više ne cvate. Zbog sebičnosti. Na sreću, prvi je dan proljeća, možda još mogu sustići zimu. Idem na put. Sa mnom su se zaputile modre laste, šareni leptiri i bubamare. Prolazili smo kroz carstvo voćnjaka. Sve je mirisalo. Šljive, breskve, marelice, trešnje, čak i ostale jabuke bile su u cvatu. Došli smo do Zaleđene špilje. Bilo je mračno i hladno. Mislim da smo sustigli kraljicu leda i snijega. Nismo znali kako joj pristupiti. Znala je da smo došli radi jabuke, pa je odmah rekla kako će je osloboditi zle kletve, samo ako će pomagati ostalim životinjama da ne budu gladne.

Kad smo se vratili, najprije smo otišli do voćnjaka. Jabuka je cvala. Bila je najljepša od svih. Već drugi dan počele su joj dozrijevati jabuke. Sve su ih životinje došle jesti. Nitko nije bio gladan. Svaki dan je jabuka cvala. Imala je ukusne plodove čak i po zimi.

Nikolina Vrhovski, 6.a

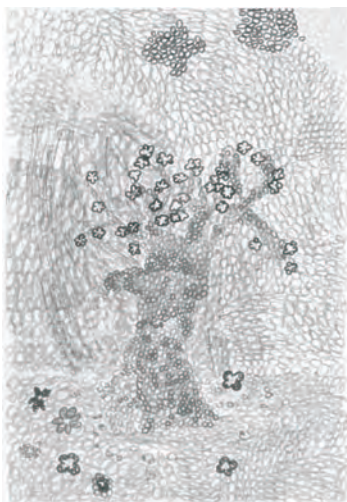
Proljetno predvečerje

Predvečerje je. Crveno se nebo stapa s maglovitim oblacima, a sunce polagano sakriva iza šume. Ja gledam tu ljepotu, osluškujem zvukove i uživam u mirisima prirode.

Miriše trava u polju i čuje se šum rasplesanih maslačaka. Cvrčci pjevaju svoju pjesmu. Upravo ta pjesma daje čar tom proljetnom predvečerju. Nadaleko žubori potočić i prati ritam pjesme. Prohladno je i još su jednom zaplesale vlati trave u polju. Pelud je zamirisala i sve se činilo kao san. Bilo je hladno, ali nisam željela otići. Nebo izgleda kao crveno more u kasnim večernjim satima. Još je jednom zamirisalo polje, zaplesali maslačci i zažuborio potočić. Sunce se sakrilo iza šume, a nebo poprimilo ljubičaste nijanse. Oblaci su sad izgledali kao napušteni otoci, a nebo kao neka ljubičasta dubina koja nestaje iza šume.

Čini se da je svijet ponekad ružan, ali pogledate li predvečerje u proljeće, shvatit ćete kolika se ljepota krije u jednom malom trenutku dana.

Kristina Horvat, 8. a

Karlo Pasariček 4.b

Vjeverica i lješnjak

U šumici zelenoj,
Na grančici tankoj
Živi vjeverica, prava ljepotica.
Malena i spretna,
Zaljubljena i sretna.
Zaljubila se malena
U slasnog lješnjaka.

Spremila ga prije zime,
Da u deblu skupa prezime.

Jakov Hmelina, PŠ Benkovo 2.r

Dario Bat 5.b

Svijet po mom

Kada bi se mene pitalo kakav bi svijet bio,
Ja bih ovako odgovorio:
U podne kad me sunce probudi,
Da mi se doručak u krevet ponudi.
Pizza za ručak bi bila
I samo bi se Cola pila.
Mama da se zbog ocjena ne ljuti
I da seka cijeli dan šuti.
Tata da mi kupi nove igrice,
A da iz hrvatskog dobijem same petice.
Školski sat bi trajao deset minuta,
A odmor bih produžio tri puta.
Štrebanje treba zakonom zabraniti ...
Počinje film, moram završiti.
O «velikim stvarima» neću pisati sada,
Kada ću imati trideset, pitajte me tada.

Filip Gorupić, 5.b

Agata Kolar 6.b

Svijet po mom

Loše mi je započeo dan. Ovoga jutra moja budilica nije zvonila, pa sam, naravno, zakasnila u školu. Cijelog sam dana bila pospana i takvu me, eto, gnjavi učiteljica nekakvim dosadnim suprotnim rečenicama. Kada je završila nastava, bilo je vrijeme da odem kući i da se naspavam. Legnem u krevet i uranjam u san.

Jutro je i moja budilica zvonila, ali kada sam pogledala na sat, vidjela sam da je devet. O, ne! Opet kasnim! Žurno sam se obukla i otrčala u školu. Pred školom, začudo, nije bilo nikoga, a kad sam ušla unutra, svi su me učenici i učitelji dočekali s veseljem. Izvikivali su moje ime i odjednom me počeli nositi do školskog stola koji se, kada su me stavili na stol, pretvorio u pozornicu. U rukama mi se pojavio mikrofon, a na tijelu moderna odjeća. Počela sam pjevati i svi su bili sretni. Nakon što sam održala cjelodnevni koncert, vratila sam se kući. No, to više nije bila moja kuća, već prekrasna vila s pogledom na more. Unutra su bili sluškinja i batler koji me je upitao: «Želite li što?», a ja mu odgovorim: «Samo čašu vode». Nisam vjerovala svojim očima. Kako se iz mog dosadnog života pojavilo sve ovo?! Batler mi je donio vodu i poveo me sa sobom do velikih drvenih vrata. Kad ih je otvorio, odjednom sam se našla u crvenom naslonjaču sa zlatnom krunom na glavi. U tom trenutku sve su odluke bile na meni. «I što ćete prvo odlučiti?», upitao me savjetnik, a ja kao iz topa: «Da nema škole!». Tako je i bilo.

Toliko sam odluka donijela i toliko toga promijenila da sam već pomislila da sam najbolja kraljica dosad i da me ljudi vole. No, nije bilo tako. Djeca su postala glupa i lijena. Kada su odrasli to primijetili, dogovorili su se i odlučili me maknuti s vlasti. Kada je ta vijest stigla do mene, morala sam pobjeći. Bježala sam po cijelom svijetu, no svi su me tražili. Na kraju sam se popela na najvišu planinu i tamo se skrivala. Razmišljala sam o tome što sam sve napravila.

Odjednom mi se moj stari dosadni život učinio dobrim. Čak su mi i suprotne rečenice postale zanimljive. Željela sam se vratiti, no nisam znala kako. Željela sam ponovno biti u svojem starom dobrom krevetu. Tamo sam se i našla.

Jelena Kušar, 7. a

Ivona Pavlinec 1.b

Roman Golubić 8.b

Moj kućni duh

Jedne večeri dok sam gledao televiziju začulo se šuškanje. Pitao sam mamu što je to? Ona je rekla da vjetar njiše grane. Kad smo legli u krevet i svi su zaspali, ja sam još dugo ostao budan. Cijelu sam noć slušao kako nešto šuška po tavanu. Jedva sam dočekao jutro. Ujutro sam pitao tatu što je to na tavanu? Tata mi je rekao da na tavanu živi puh. Ustvari je moj duh bio puh.

Leon Drenški PŠ Kostel, 2.r.

Lijepo je na Zemlji, dok na njoj ima pjesama niklih iz ljubavi

Ljubav je sama po sebi lijepa
I posebna. I pjesma je takva.
A pjesma nikla iz ljubavi nosi u sebi čar ljubavnih sastanaka,
Očekivanja i ispunjenja.

Ljubavna pjesma je poput najfinije
Glazbe u svemiru, poput rasipanog
Buketa ruža i slatkih bombonjera.

Pjesma je pjesma duše, zaljubljenih srca sretnika.

Netko je napiše, netko izgovori,
Netko otpjeva.

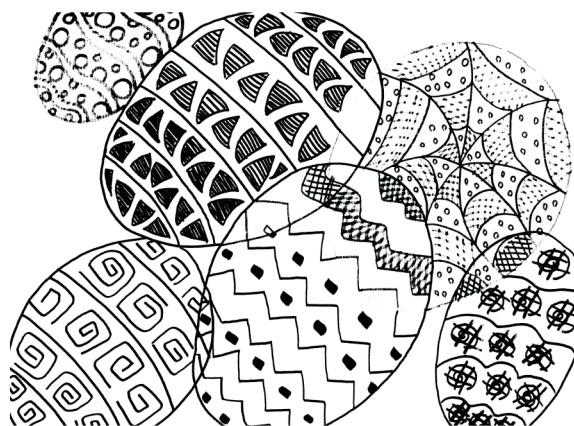
Pjesma je poput lijepog odsanjanog sna.
Kad završi, ostavi te samog, ushićenog i sretnog.
Zato pjevajmo, sanjajmo i pišimo pjesme!

Lijepo je na Zemlji dok na njoj ima
Pjesama niklih iz ljubavi!

Maria Mihalić 7.a

Andreja Žiger 1.b

Katarina Kukavica 8.c

Leonardno Raužan Maloku PŠ Gorjakovo

Znam, hoću, mogu!

Mama me naučila
kako biti pristojna,
susjedi reći dobar dan
i ostati sretna cijeli dan.

Znam da mogu nešto više
kad sunce sja i nema kiše.
Da tatu slušam kad nešto veli
jer onda on se stalno veseli.

U proljeće trava se zeleni.
Mene to posebno veseli.
Tada imam poduku novu,
Kako pokositi travu ovu.

Kad baka kruh peče,
tad se kolo sreće okreće,
Jer onda naučiti se mora
da je pečenje kruha fora.

Ne volim se svađati,
samo sa svima zabavljati.
Ali kad me brat razljuti,
ne da mi ga mama istući.

Nije važno moje ime,
ali pišem ja i rime.
Znam da mogu tako pisat,
ako treba, nešto i narisat.

Anita Petek, 8. b

Što smo naučili u roditeljskom domu?

U roditeljskom domu naučili smo lijepo se ponašati i da treba prijateljima opraštati.

Naučili smo slikati i da na roditelje ne smijemo vikati.

Od glinamola naučili smo puno toga stvarati i da u igri ne smijemo varati.

Mame su nas naučile glačati i da nije lijepo tračati.

Naučili smo vezati patike i kako lakše rješavati zadatke iz matematike.

Kad smo bili malo veći, naučili smo palačinke peći.

Koji ne znaju naučit će skijati, a dečke će tate naučiti kako se obrijati.

Za sve to treba zahvaliti roditeljima svojim, ja od srca zahvaljujem roditeljima mojim.

Učenici 3. a razreda

Alen Tepeš 7.a

Moj dom

Ja živim u jednom malom selu. Moja kuće je smještena na sredini sela. Visoka je i zidana. Krov je crvene boje i na njemu crni dimnjak. U mom domu živi devetero ljudi. To su moji roditelji, baka i djed, sestre te mali brat. Svi se dobro slažemo i ugodno osjećamo. U mojem domu vlada toplina i u njemu se osjećam zaštićenom. Jako sam ponosna na svoj dom. Ne bih ga mijenjala nizašto na svijetu. Jako volim svoj dom i mjesto u kojem živim.

Željka Hercigonja 4.r, PŠ Gorjakovo

Čudovišta u mojoj sobi

Moja soba je skoro uvijek neuredna. Tamo me često napadaju dva čudovišta, koja se zovu Praško Lijeni i Razbacanko Brzi. Praško Lijeni živi ispod mog kreveta. On stvarno uživa u miru i tišini jer nisam baš luda za brisanjem prašine. Rijetko se odlučim, da obrišem prašinu i onda Praško Lijeni brzo reče: «Bruna, stani malo! Razmisli! Danas si već dosta radila. Odmori se malo!» Ja sam poslušna curica i odmah odustanem. A to nije kraj mojoj priči.

Drugo čudovište Razbacanko Brzi se seli po mojoj sobi. Razbacanih stvari ima mnogo. «Gdje da počnem pospremati?» pitam se. Razbacanko brzi sjedne pokraj moga uha i šapće: «Mislim da imaš važnijeg posla. Nazovi prijateljicu». «Super ideja» kažem i već zovem. Pričam i pričam, a kazaljka se na satu brzo okreće. Pogledam na sat. Jao, stiže mama! Sigurno neće razumjeti moje probleme s čudovištima. Počnem trčati po sobi. S jednom rukom skupljam stvari, s drugom brišem prašinu. Čujem mamu kako se penje po stubama. Jako sam umorna, a soba je sasvim ista kao i prije. Praško Lijeni i Razbacanko Brzi plaču od smijeha. Odlučila sam da ću se drugi put ja smijati, ali danas je prekasno. Pozdravim mamu kao da je sve u redu. Mama uđe u moju sobu, nasmiješi se i kaže: «Uvijek ista pjesma. Zar opet nisi uspjela pospremiti?» Kiselo se nasmiješim. Hvala Bogu, oluja je prošla. Sutra ću stvarno pospremiti!!!

Bruna Horvat, 3. r, PŠ Kostel

Moja mama je zombi

Moja mama zombi je bila
Kada se naljutila.

Derala se na mene glasno
Jer sam kući došao prekasno.

Čulo se do susjedne kuće,
A meni je bilo jako vruće.

Bore na čelu su joj skočile,
A meni su se noge ukočile.

Nekada mama zna biti zombi pravi
Pa mi nastane pomutnja u glavi.

Ponekad zombi ona biti zna
Ali, nema veze, oprostim joj ja.

Dražen Fišter, 6.b

Matteo Šoštarić 7.c

My day

I get up at nine o'clock and I have a shower. I have breakfast at half past nine. I listen to the radio when I have my breakfast. I go to school at quarter past two. I meet my friends at the bus stop and we take the bus to school. Lessons start at five to two. We have lunch at school at twenty-five to four. We finish school at half past six and go home. I do my homework from seven o'clock to half past seven. I have dinner at eight o'clock with my mum, dad, sister Božica and Biserka and my brothers. I watch TV from quarter past eight to ten o'clock. I go to bed at half past ten. I read for five minutes and then I go to sleep.

Bernardica Kušar 4. c

Michelle Kovačević 8.c

Jelena Kušar 4.r, PŠ Bbenkovo

Znam, hoću, mogu!

U mome životu vrlo je važna obitelj. Razgovori s mamom i tatom najbolji su lijek protiv padanja u depresiju koju, zapravo, sama u glavi stvorim. Ali moju obitelj ne čine samo roditelji, nego i moj mlađi brat te moje bake i djed. Od svakog se može ponešto naučiti.

Mene je oduvijek zanimalo kakav je bio život dok me moji roditelji još nisu ni rodili. Svaka bakina priča je vrlo zanimljiva i, kad mi ispriča kakvi su uvjeti nekada bili, odmah postanem jako sretna što živim u «modernom svijetu». Djed ima malo drugačiji pristup... Baka voli pričati o svom životu, a djed pak o školi u ono vrijeme. Uvijek napominje kako su učitelji bili strogi i kako je često znao dobiti «packu» po rukama. U obitelji je najzanimljiviji moj brat. Kada slušam koliko puta na dan se zaljubi, natjera me da se sjetim na svoje dane u 2., 3. i 4. razredu. On me uči stvarima koje on zove «muške stvari», a to su igrice i slaganje kocki.

Sada prelazim na malo drugačije stvari. Već sam osmi razred i roditelji me pripremaju za život. Kada se posvađam s prijateljicama, mama uvijek ima dobar savjet za mene. Često znamo razgovarati o školi, dečkima i o onome što bih jednog dana mogla. Uči me da moram poštivati druge, ali da se isto tako moram izboriti za svoje vlastito mišljenje. A moj tata?! On je za mene NAJBOLJI tata na svijetu. Čini mi se da me čita kao otvorenu knjigu. U očima mi vidi kada mu lažem. Moj tata je stvarno super. Također me uči o životu, ali njega najviše brine kakvog ću dečka jednog dana naći. Često govori da moram paziti na sebe, da sam pametna, ali da ponekad, kako on kaže, bubnem pa ostanem živa. Naši razgovori se uglavnom odvijaju za vrijeme ručka. Znamo se našaliti, ali na kraju me pogleda duboko u oči i kaže: «Samo pazi što radiš!». Tata i mama su meni zapravo najbolji prijatelji. Osim prijatelja, oni su mi i veliki uzori. Želim jednog dana postati uspješna poput njih.

Dakle, što sam sve do sada naučila? Naučila sam biti razumna, naučila sam poštivati i, ono najvažnije, naučila sam što znači riječ ljubav. Svoju budućnost mogu učiniti uspješnom samo ako ja to želim i, još važnije, ako se potrudim.

Lucija Gretić, 8. c

Krimi priča

Jednog dana uletjela sam u sobu kako bih uzela jedne naušnice iz kutije za nakit da bi ih posudila prijateljici.

Kad sam otvorila kutijicu, počela sam ih tražiti. Kako sam prekopavala, shvatila sam da moje najdraže i veoma skupocjene ogrlice nema. Bila sam razočarana, ali i ljuta te sam je odlučila naći i otkriti onoga tko ju je ukrao, iliti je posudio. Pokraj kutijice sam pronašla čudnu srebrnu narukvicu. Na njoj je bio ugraviran datum 5.10. Znala sam da to nije moje, te sam se ponadala da je to od počinitelja. No, znala sam i da to nije sigurna stvar, jer sam sinoć imala zabavu, pa je mnogo ljudi prošlo kroz moju sobu. Navečer sam razmišljala znam li nekoga tko je rođen na taj datum no, nisam se nikoga sjetila. Sljedećeg sam dana otišla u većinu zlatarnica u gradu da pitam je li kod njih ugraviran onaj datum s narukvice. Nažalost, nisam imala sreće. Kad sam izašla iz zlatarne „Afrodita“, vidjela sam neku ženu, obučenu u crno i čudno mi se smješkala. Bila sam sigurna da je nisam nikada prije vidjela pa se nisam zabrinjavala jer sam mislila da je to slučajnost. Na putu kući srela sam svog prijatelja Peru. Valjda je vidio moju zabrinutu „detektivsku“ facu jer me je upitao: „Kaj je? Kaj si pokisla?“ Nasmijala sam se i odlučila mu ispričati cijelu priču. Dogovorili smo se da će mi pomoći. Kad je vidio narukvicu, lice mu je probljedilo. Odmah sam pomislila da je on krivac no, rekao mi je da je rođen u šestom mjesecu. Povjerovala sam. Drugog dana sam nakon ručka otišla do Perine kuće i nemalo sam se iznenadila kad mi je vrata otvorila, ni više ni manje, nego ona žena koju sam vidjela izlazeći iz zlatarnice. Predstavila se kao Perina mama. Kad se Pero spustio, otišli smo do svih koji su bili na mojoj zabavi i pitali ih za datum rođenja. Nažalost, nitko nije bio rođen 5.10. Nakon uzaludne potrage, otišli smo Perinoj kući. Tamo su njegovi roditelji razgovarali o nekakvoj zabavi. Pitala sam i njih znaju li tko je rođen 5.10.? Perina mama se veselo javila: „Ja!“ Ništa mi nije bilo jasno, no onda se Pero javio: „Ja sam uzeo tvoju ogrlicu. Žao mi je.“ Odmah sam upitala: „Zašto?“ Odgovorio mi je: „Jer sam htio imati nešto tvoje, a nadao sam se da nećeš primijetiti. Ona narukvica je mamina. Zaboravio sam je.“

Nisam se ljutila. Rekla sam da mi je bilo zabavno igrati se detektiva. Tako je sve sretno završilo.

Anđela Burić, 7.b

Od kolijevke pa do groba najljepše je đačko doba

Sjećam se još, onako mutno, kada sam, došavši u 5. razred u Pregradu, prvi puta ugledala hrpicu nepoznate djece nisam ni slutila da ću zajedno s njima prolaziti četiri godine najljepših uspomena koje nosim u sebi.

Dok smo tada panično tražili učionice, danas ih možemo pogoditi i žmireći. I dok smo tada jedva nosili hrpe knjiga u torbi, danas smo se već navikli i nije nam teško. Jedva smo pamtili imena učitelja i učiteljica, a danas ih već znamo u dušu. Jedva smo se poznavali, a danas nam je teško oprostiti se jedni od drugih. Pitamo se, kako ćemo se snaći u nekoj drugoj školi i da li će biti teško priviknuti se na novi ritam života. Još ne shvaćamo da smo završili osmi razred, a čeka nas hrpa obaveza u budućnosti. Zajedno smo boravili u istim prostorijama, pisali iste ispite, slušali iste predmete... Pa kako da nam ne bude teško na kraju?

Ponekad kad mi je bilo najteže i kad su nas pritiskali najgori ispiti i učenje, nisam razumjela onu staru izreku. Sada je shvaćam, a mislim da je shvaćaju i milijuni osmaša diljem svijeta. Ona glasi: Od kolijevke pa do groba, najljepše je đačko doba.

Kristina Horvat, 8. a

8.a razred

Opraštamo se od osmaša

8.b razred

8.c razred

Odgovori na upitnik «Jesi li knjiški crv?» (strana 4)

	a)	b)	c)	d)
1.	4	2	8	10
2.	9	3	0	10
3.	4	9	2	11
4.	0	3	11	6
5.	2	4	9	6
6.	1	11	7	1
7.	0	13	7	10
8.	0	0	11	12
9.	7	0	13	3

80-100 Pravi knjiški crv

Ti si kralj knjižnice. Poznaješ svaki njezin kutak, svaku knjigu. Tvoja zainteresiranost za sva književna područja čini te posebnim. Poštuješ korijene književnosti, a veseliš se i novim izdanjima. Samo tako nastavi, ali pripazi da te ne udalji od stvarnosti.

50-79 Knjiški crvić

Čitati ili ne čitati – dilema je koja najbolje opisuje tvoj odnos prema čitanju. Ljubitelj si određene književne vrste (npr. horora). Uglavnom redovito čitaš lektiru. Dublji smisao knjige uopće te ne zanima. Tvoje prijateljevanje s knjigom je za svaku pohvalu, jer čitanjem razvijaš maštu, no mogao bi pokazati malo više poštovanja prema hrvatskim klasicima.

7-49 Totalna neznalica

Ne zanima te nijedan književni rod, a vodič kroz lektiru tvoja je najdraža knjiga. Daj, trgni se malo jer najveća je sramota vlastito neznanje. Pokreni se i pobjedi svoju slabost.

O djeci

Vaša djeca nisu vaša djeca
Ona su sinovi i kćeri čežnje života za samim sobom.
Ona dolaze kroz vas, ali ne i od vas.
I premda su s vama ne pripadaju vama.

Možete im dati svoju ljubav, ali ne i svoje misli.
Jer ona imaju vlastite misli.
Možete udomiti njihova tijela, ali ne i njihove duše.
Jer njihove duše borave u kući od sutra
Koju vi ne možete posjetiti čak ni u vašim snovima.

Možete nastojati da budete kao oni,
Ali ne tražite od njih da budu poput vas.
Jer život ne ide unazad i ne ostaje na jučer.

Vi ste lukovi s kojih su vaša djeca odapeta kao žive strijele.
Strijelac vidi metu na putu beskonačnosti i savija vas
Svojom snagom da bi njegove strijele poletjele brzo i daleko.
Neka vaša savinutost u strijelčevim rukama bude za sreću;
Kako On voli strijelu koja leti, isto tako voli i luk koji miruje.

Katarina Horvat 3.b

Nives Vešligaj 5.b

Kahlil Gibran

Izreke o prijateljstvu

Prijateljstvo je pravedno. Jedino ono može razabrati kolika je tvoja vrijednost. (Goethe)

Ako pri svakoj prijateljskoj usluzi odmah misliš na zahvalnost, onda nisi darivao, nego prodao. (Dostojevski)

Prijatelj je onaj koji zna sve o tebi a i dalje te voli.

Ne idi ispred mene, mogu te ne slijediti. Ne idi iza mene, mogu te ne voditi. Jednostavno idi pored mene i budi moj prijatelj.

Sudoku

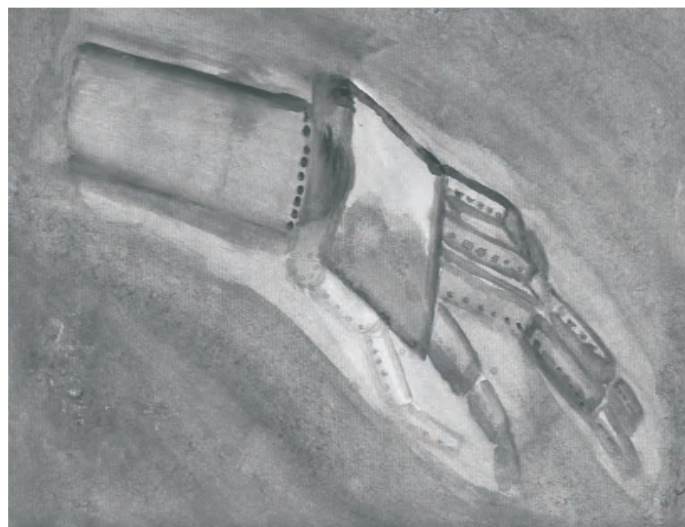
7			5	8	3			6
		6			1	4		5
	5	2			6		8	3
3			2			9	5	8
5				7	8		6	
6	4	8		1		3		
	6		8		2	5		
		3	1	5			7	2
2	1	5	6				3	

Sudoku pravila

☞ Ispuni polja tako da se brojevi od 1 do 9 pojavljuju u svakom redu.

☞ Ispuni polja tako da se brojevi od 1 do 9 pojavljuju u svakom stupcu.

☞ Ispuni polja tako da se brojevi od 1 do 9 pojavljuju u većem polju 3x3.

Kristijan Strabić 8.a

Vicevi

Idu dvije čačkalice, kada pokraj njih prođe jež. Jedna od njih reče:

- Mogle smo i mi uzeti autobus.

Idu dvije čačkalice ulicom i sretnu lizaljku.

- A vidi ovog glavonje!

Grupa šišmiša na jednoj grani, svi vise osim jednoga koji stoji uspravno. Jedan od onih koji vise pita susjeda:

- Ma što je ovome?

- Pojma nemam. Do prije pet minuta je izgledao u redu, a onda se onesvijestio.

U Australiji skakuće klokanica i svakih stotinjak metara se zaustavi. No umjesto klokanića iz njezinog tobolca viri pingvinčić i povraća. Za to vrijeme na Antarktiku u grupi pingvina sjedi jedan klokanić, zabrinuto gleda okolo, povremeno kihne i mrmlja:

- Eh, te glupe razmjene učenika.

Dva studenta u kafiću nakon ispita.

- Onda, kako je bilo na ispitu iz fizike?

- Pobožno!

- Kako to misliš pobožno?

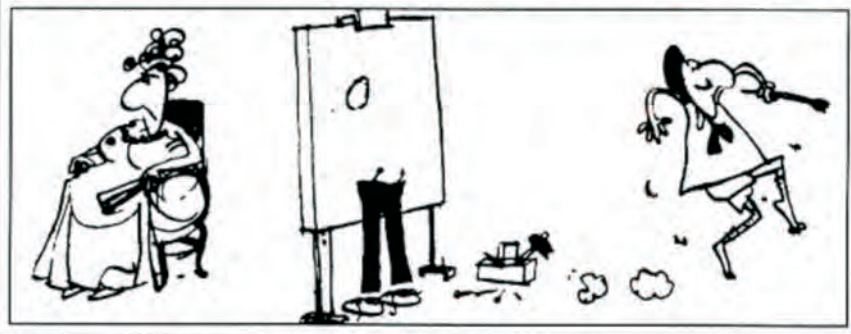
- Kada je profesor postavljao pitanja ja sam se križao, a kada sam ja odgovarao on se križao.

MAJSTORI BOJA

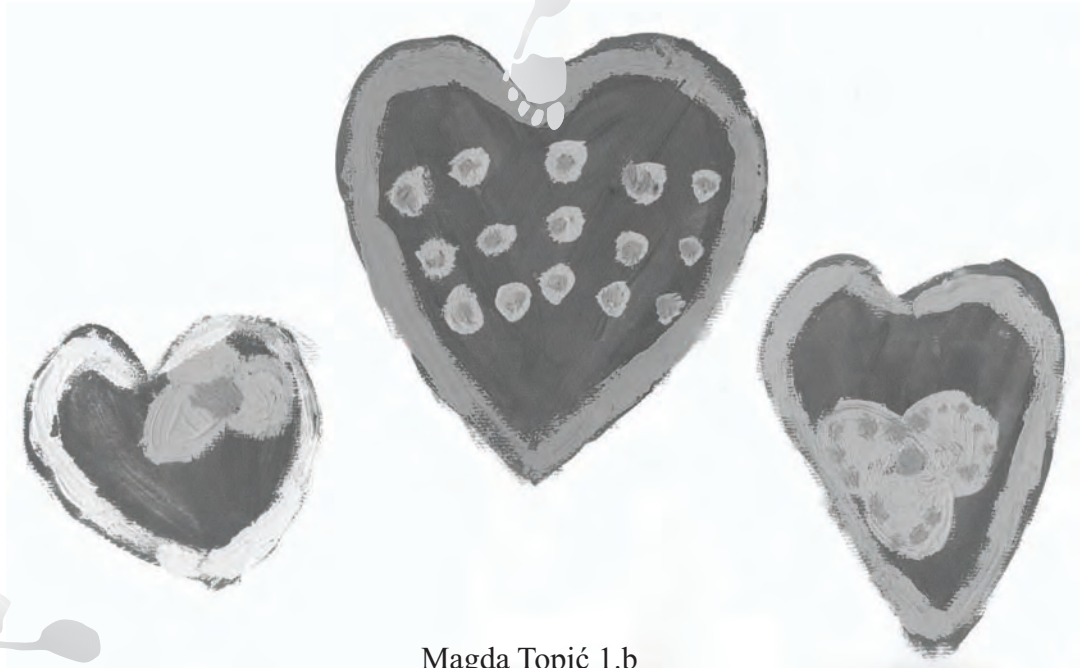
APSTRAKCIJA
 AUKCIJA
 BAKROREZ
 BOJATI
 CRTEŽI
 DEGAS
 EKSPRESIONIZAM
 EKSTERIJER
 IMPRESIONISTI
 INTERIJER
 IZLOŽBA
 KIST
 KREDA
 KUBIZAM
 LIKOVNA
 AKADEMIJA
 MODELI
 MOZAIK
 NAIVA
 NIJANSE
 OLOVKA
 PALETA
 PASTELNE BOJE
 PEJSAŽI
 POTPIS
 PROFIL
 PTIČJA
 PERSPEKTIVA
 RENOIR
 SEURAT
 SIMBOLISTI
 SKICIRANJE
 SLIKARI
 STALAK
 TINTA
 TINTORETTO
 TIZIAN
 UMJETNICI
 VITRAŽ
 ŽABLJA

M	Ž	P	A	P	S	T	R	A	K	C	I	J	A	
A	A	I	O	T	T	E	R	O	T	N	I	T	J	
V	B	Z	A	T	U	M	J	E	T	N	I	C	I	
I	L	J	L	I	U	P	N	I	J	A	N	S	E	M
T	A	O	K	B	K	I	S	T	T	A	I	U	E	
K	P	Ž	L	I	U	C	S	A	D	T	M	E	D	
E	E	B	R	O	A	K	I	E	A	E	B	K	A	
P	R	A	E	L	V	Z	R	J	T	L	O	S	K	
S	S	R	J	P	I	K	O	E	A	A	L	P	A	
R	P	E	I	R	A	B	A	M	R	P	I	R	A	
E	E	N	J	R	O	N	N	O	A	U	Ž	S	E	N
P	K	A	E	F	N	D	Z	P	E	A	T	S	V	
A	T	R	T	I	E	E	D	T	S	R	I	I	O	
J	I	I	N	L	R	E	R	L	A	T	Ž	O	K	
Č	V	C	I	O	G	C	T	I	Z	I	A	N	I	
I	A	I	R	A	K	I	L	S	T	V	S	I	L	
T	E	K	S	T	E	R	I	J	E	R	J	Z	N	
P	A	S	T	E	L	N	E	B	O	J	E	A	U	
B	I	T	S	I	N	O	I	S	E	R	P	M	I	

KLJUČ — Slikarska tehnika (3, 2, 6):

Magda Topić 1.b

Zabvaljujemo vima koji su nam pomagali u ovoj školskoj godini!

Obrtništvo Krivec

MK - Bona fide d.o.o.

Zanatska zadruga Kunagora

Staklovez Burić

PANDA-S

Kamgrad, Zagreb

Vetropack Straža, Hum na Sutli

Kamenski gradnja, Pavlovec

EMKA, Pregrada

Grad Pregrada

Niskogradnja

MTG, Zagreb

Knjižara KIKO

Gramont

Autoprijevoz, građevinska mehanizacija
i trgovina «Zagvozda», Pregrada

